

BORSSZEM JANKÓ

AZ ÉDES ANYA ÖLE.

Az édes anya. No gyermekeim, ki jön az én házamba?
Nemzetiségi kölykök (duzzogva.) Nem megyünk mi!
A Kóbi gyerek. Itt vagyok, mámikám, fogadj be!
Istóczy. Anyámasszony, csak be nem veszi azt a jordány fattyat?

A fogyás.

H! nemzetem, fogyatkozásid,
Ismertek, régiek.

Van sok mit benned meg nem másit
Se föld, se égiek.

Mondhatnak rólad minden rosszat;
De egyért még soh sem okoztak:

Hogy rosz vagy férfinék,
S hogy legnagyobb fogyatkozásod,
Hogy fogyni mégy, mig nőnek mások.

Ördögbe! Hát egy ezredévet
Azért küzdteél te át,

Hogy penziót kérj, s a vénségnek
Hord gyáva nyomorát?

Hogy kólikába, kolerába
S már még milyen isten nyilába
Tartsd a jövő torát?

S ős nemzetnek, új nemzedéknek
A nemzetlenség vessen véget?

No hisz hiába énekelték

A nagyszerű halált!

Majd jó halott-kém! — az tart szemlét;

S nyom parte czédulát:

Im meghalt egy kis meghülésben,

Lassankint, végelgyengülésben, —

El kell temetni hát!

S a nagy temetkezés felett,

A világ — gunyosan nevet!

Angol hareztéri sürgönyök.

Alexandria, szept. 5-én. A kasszaszini ütközetről utólag jelentik, hogy lovasságunk igenis elfoglalta az ellenség tizenkét ágyuját, de később rejtélyes módon újra elvesztették. Gyanyitják, hogy ezen eltűnésben a jóhirű budapesti tolvajoknak is van része és Wolseley tbk megbizta Zsarnay kapitányt a további nyomozással. Hogy elsül, az bizonyos; de hogy ki nem sül, az még bizonyosabb.

Kasszaszin, szept. 7-én. Igen meleg van. Wolseley tárgyalásokba bocsátkozott Arabival, hogy tekintettel arra, miszerint az angolok hidegebb klimához vannak szokva, halasszák el télére a háborút. Arabi azt felelte, hogy ő azt nem bánná, de az ő katonái meg a telet nem

szeretik. Valószínűleg abban egyeznek meg, hogy verekedjék hát Arabi nyáron, Wolseley meg télen.

Szuez, szept. 8-án. Ma 1500 ember indult el Alexandria.

Alexandria, szept. 8-án. Ma 1500 ember indult el Szuezebe.

Izmailia, szept. 9-én. Az angol főhadvezérnek lángelméjű haditerve támadt. Összes zenekaraival betanultatja Wagner »Walkürjét« és Teitelkebir előtt elfúvatja. Bizton reméljük, hogy Arabi és hadserege erre megszökik.

Izmailia, szept. 9-én. A főparancsnok ma kezdte meg Walter Scott összes regényeinek olvasását. Igen hízogően nyilatkozik Walter Scotttól. Arabi pasa még mindig nem akarja magát megadni. Roppant barbár. Richard Longfield a híres festő a táborba érkezett. Tanulmányokat tesz »Csendélet« című új képéhez.

Antiszemita lexicon.

Antiszemita: szilárd jellemű férfi, aki Krisztust másodsor is fölfeszítetté, amért zsidó volt.

Antiszemitizmus: magasztos érzelem, mely ezer perczenet jövedelmez.

Becsület (a másé): egy kényünkre bizott gazdátlan jószág.

Cél = botrány.

Durvaság = erő.

Fegyver: l. botrány.

Gazember: gyűjtőneve a más véleménynyel bíróknak.

Jókai: együgyű öreg ember, aki a zsidót is embernek tekinti.

Istóczy: Rohling után korunk legkiválóbb bölese.

Kossuth: l. Jókai.

Kereszténység: kiváló ürügy arra nézve, hogy tüssük a zsidót.

Kagal: kitűnő mumus fiatal gyermekek és öreg igazságügyminiszterek megijesztésére.

Magyarország: egy szerencsétlen ország, melyet a zsidók tettek tönkre.

Nemzet: a tót, az oláh, a cigány, a kucséber. A zsidó csak fajzat.

Orthodox: az orthodox zsidó akasztófárávaló, csak-hogy alapjában minden zsidó orthodox.

Pajesz: diminutivuma a zsidónak, t. i. hunczutka.

Rohling: korunknak még Istóczynál is nagyobb bölese.

Solymosy Eszter: hogy csakugyan meghalt-e, azt nem tudjuk; de hogy a zsidók ölték meg: az bizonyos.

Sakter: egy szenczációt csináló, előfizetőket fogdosó, gseftet és pénzt hozó fogalom.

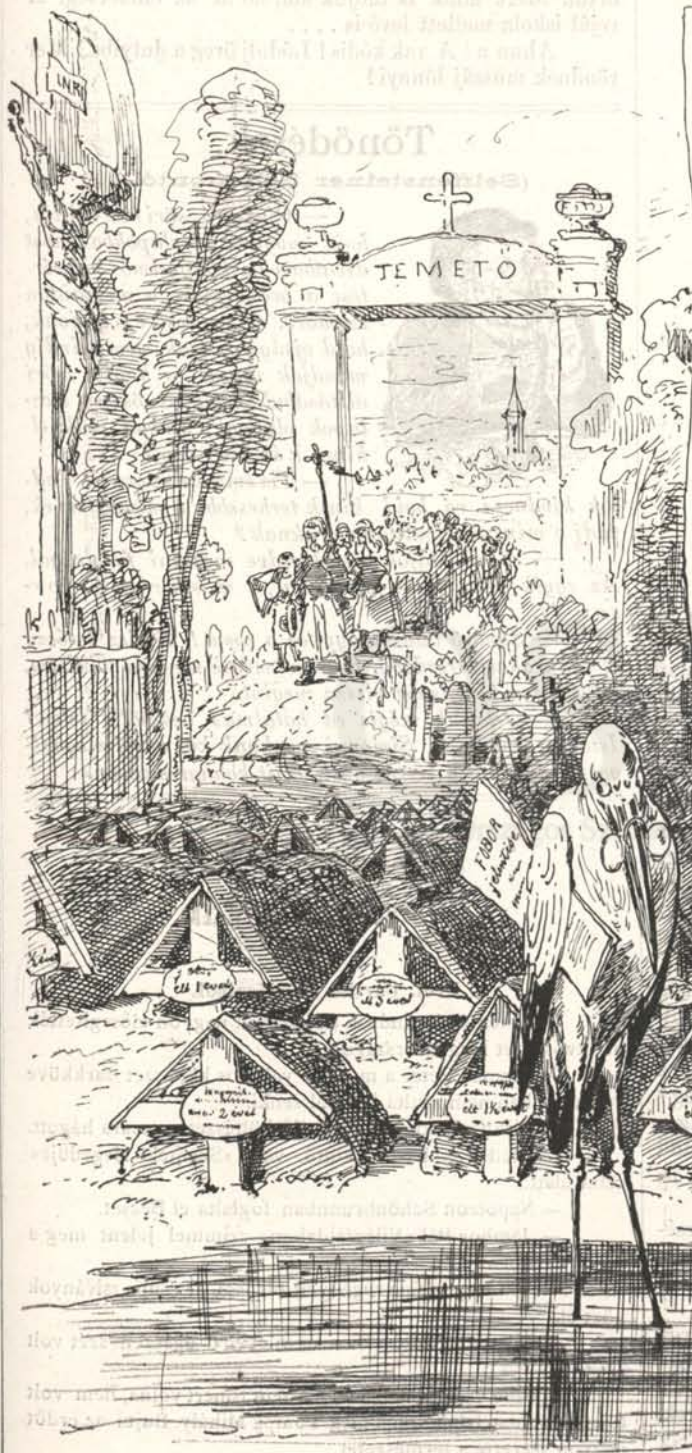
Tisza-Eszlár = zsidó Mohács.

Törvény: nem vagyunk zsidók, hogy megtartsuk.

Verhovay: azelőtt »kis Kossuth«, most kis Onódy.

Zsidó: miként ezen lexiconban, úgy az emberiségben is utolsó helyen áll.

GÓLYA KOMA TŰNŐDÉSE.

— De kiéves kis babája van, megesske! Ugyan lány esztendő's
 — Tekoraskor mutt' két esztendő's — bár csak magához venne az istenke!

— Hm! Én minden esztendőben elhozom a sok magyar babát. Mért, hogy a legtöbbje ide kerül?

Mihaszna András

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Az a!

Már minden czibil azt hiszi, hogy bennünket az uristen az ü kényelmire teremtett. Csak azért, hogy az ü drága életjire, az ü ingó-bingójára vigyázzunk, aztán megtisztójjuk, megsüvegűjük, finyoman beszélünk véle.

Iszen csak azt lesse!

Az a pugris, akinek itt átulellenbe elhordták a főlöleges aranyát-ezüstjét, amég oda vót Parádon, nem tudott ám azzal beölegönni, hogy a legnagyobb rendvel fölveltük a protikólumot, de még azonkívül már három hete, hogy megüzentük az összes ujságoknak, hogy nyomában vagyunk annak a bitangoknak, — nem bizony, hanem lármázott a nyavalás. Meg is keserűte, mer az hévatalyba való illetlen lárma beszédjiért öt foréntokat költetett neki füzetnyi, mer röndnek muszáj lönnyi.

Ki annak az oka, hogy mán a lakós is úgy neki vadul, mint azok a nasszáju ujságíró ténsurak? A müt-kor is azon öbégattak, hogy apró kölök-csirkefogókat zsineggel megköttözve finyes nappal vittünk végig a váci-utcán? Tán selyempántlikával kötözzük meg? Már most ez se tetszik nekik! Pedig ezzel a melltsóságos Jekelfalvay ur csak aztat akarja bemutatni, hogy hadd lássa az egész város, hogy vannak ollan zsványok is, akit elfogunk.

Ha az ujságíró ténurak jobban értik a mesterséget, itt az a jó alkalom, most szaporitják a rendőrséget, lépjenek be! Ambátor nem ajállom nekik, mer nem könnyű mesterség ám ez. Esz köll ahó!

Biz istég, meffájdul a szivem, hogy az oszfáltrul mind befogdostuk azokat az áldott jó honleány kisaszonyokat, meg hogy az iskolák mellett levő barátságos betérőket is bezáratták velünk. Hogy az iskolás gyerek ne lássa! No, ha látja oszt érti, hogy mire való — az ilyen külköket mind be kék nyomni a börtönybe! Hej,

de sok jó pohár borocska ment veszendőbe, a kit azok az áldott nemzetes asszonyok nem sajnáták a szegény rendőrtől. Mert mink is tudjuk ám, mi az az emberség. A rejál iskola mellett levő is . . .

Ahun a! A vak kódis! Lódulj öreg a dutyiba! Mer röndnek muszáj lönnyi!

Tönödések.

(Seiffensteiner Solomontól.)

— Ojságíró zsöri oszt állítja, hoid mogyor viczlapokba most divatba van köngyelmo megsértése a becsöletnek, a mi naidon szomoró. Szerencsére todjonk, hoid ojságíró urak nem mindig mondják igazat és hoid a zsöri álitásából, hoid az összes élezlapok olyanok, szabad csak elhinni két hormodrészit.

— Tiz évi miniszterség! Vad-jok kíváncsi rá, hoid kinek terhesebb: o miniszternek, vadj o minszterkonditátos oraknak?

— Nem vadjok meglegedve mostani fitolságál. Az egyik rész belüle jorsan hal, a másik rész — jor-san él.

— Jönörö találmányg oz o vosut! Kivisz Istóczy & Co urakat Drezdóba. Honem mégse nincsen tökéletes, mert hozza őket ismét vissza megint.

— Jehovah mégis ed hatalmas boszoálló isten! Istóczy, Ónody és Simonyi oraknak kül majd meghal-gatni edmástul a beszéd ontiszemet kohngresszozon.

Prof. Curtius mondásalból.

— A nemzeti zsinórok és gombok nagyon elősegítették az ötvösséget Magyarországon.

— Pázmán Péter a magyar vallásos költészet sarkköve volt és ebben nem multa őt felül senki.

— Arany János az elbeszélő költészet csucsára hágott.

— Ráday vallásos költő volt »Szentek Hegedüje« czim alatt.

— Napoleon Schönbrunnban foglalta el Bécsset.

— Jámbor Pál »Világfájdalom« czimmel jelent meg a 40-es években.

— A ki Eugen Sue regényeit olvassa, az csupa zsványok közt él.

— Jókai az utolsó »Haviszemlében« egészen szét volt szedve.

— Nem volt madár, melyet nem ismert volna, nem volt fü, melyet nem izlelt volna meg Tompa Mihály. Bujta az erdőt nagyon szerette a természetet.

Felelős szerkesztő:

Kitudjay Incognitus.

Kiadó-tulajdonos:

ILLABERKY ABELLINO.

Nyomatik a Metszay Zsebedens gazdágnál, (Lopottváros, méreg-utca 1.)

A KULCSLYUK.

Általános betörvénykezési, foszteológiai és gazdasági szaklap.

Az előfizetési pénz az előfizetők tudtán kívül szedtetnek be.

Hirdetések minden rendőri állomáson fogadtatnak el.

A kihirdetés a lakásokból ingyen történik.

Thaiszopolis, lophó 1.

Jellege: »Tied-enyém leszünk.«

1882-iki szököévbén.

Politikai szemle.

Büszkén mutathatunk ma a mivelt Európára, mely széltiben-hozzázában a mi elveinket vallja s kezdi a politikában is érvényesíteni. Anglia *betör* Egyiptomba s *elorozza* a Suez-csatornát. A görög hadsereg *fölfeszíti* a magas portát és el akar lopni három török falut. Az irlandi konstablerek *szemet hunynak* a rablógyilkosok előtt. Franciaország Tuniszt *elidegeníti*. Sőt az orosz csár maga is csak *lopva* meri magát megkoronáztatni. Igenis, miénk az emberiség jövője! Ha Rochefort panaszkodik, hogy a francia vér nagyon langyos (*tiède*) lett, úgy mi a *tiédet* egészen el fogjuk törölni s csak az *enyém* marad meg. Ha az emberiség zsebe még oly erős vár volna is, Straszbug vagy Metz, az minket nem zseniroz, mert egy kis *Zseb-Metz* előtt mi még nem hát-rálunk.

Az egyiptomi háboru.

Az angol hadviseléshez, ha szakférfiui szemmel tekintjük, vajmi sok kritika fér hozzá. Az Egyiptomba való betörés a magasabb betörészeti technikának sehogy sem felelt meg. Hogy nappal s a háziur otthonléte alatt történt, az tisztán neveltséges; de másrészt úgy látszik, hogy a betörők a legszükségesebb szerszámmal sem voltak ellátva. Feszítő-vas ezredeik nincsenek, álkulcsos vitézeik ép oly kevéssé, a zenebanditák pedig még csak tolvajsípall sincsenek ellátva. De hiszen természetes és okunk van hinni, hogy Wolseley tábornok nem volna képes Arabi pasának akár álmában is kicsenni a tárczáját. És ilyen emberre bizzák évtizedünk legnagyobbyszerű betörését! Notabene,

mikor Arabi pasa 50,000 beduinral rendelkezik, kiknek mindegyike rablóvirtuóz! Nem nagyitunk, ha azt mondjuk, hogy az összes angol sereg leggazdagabb miniszterünk szállását sem tudná kirabolni. Az egész persze kész csütörtök, melynek mondására az angol flotta összes tüzérége sem lesz elelendő.

Belpolitika.

Minisztereink a nyarat főlhalmozott kincseik élvezetére fordítják. Undok látvány, mint zárja el Tisza dáriusi vagyonát vas-szekrényekbe, míg Szapáry a világot sem feledné nyitva szállását, ha sétálni megy. Ily szűkkeblű politika a hazának csak kárára válhatik. Lám a hajdani miniszterek sokkal jobban fogják föl hivatásukat, még mint magánemberek is. Andrassy és Széll Kálmán megérdemlik, hogy mindegyikük egy Fakh-villában nyaraljon és csak abból éljenek, hogy ezüstkanalaikat ellopjuk.

Fővárosi hírek.

(Személyi hírek.) *Galgenvogel* iparlovag, híres bécsi zsebelőművész, Budapestre érkezett üzleti célból s a »kék malaczhoz« szállt. — *Enyveskező Cséni Péter* derék kartársunk, az Andrassy féle eset hőse, a parádi fürdőbe utazott kúrára. Ohajtjuk, hogy teljes munkaképességben térjen vissza. — *Emeld Andris* debreczeni jóhírű lóköztő a fővárosban át Dublinba utazott, az ottani lóköztészeti akadémián tanulmányokat teendő. — *Langfinger Jónás* derék fővárosi orgazdánkunk tegnap éjjel fia született. Első fürdetése közben ellopta a bába egyik fülbevalóját s maig sem tudni, hova rejtette. Ritka jele a jó vérenek!

(Naplopóink.) A naplopás fővárosunkban jelentékeny lendületnek indult. A főv. statiszt. hivatal kimutatása szerint Budapestben 1881-ben 57,618 napot loptak el. A Rákoson legközelebb első magyar napfogyatkozási gyvart fognak létesíteni, ezen ipar észszerű kizsákmányolásra.

(Szakszótár.) *Álkuksár* Zsebestyén jeles zsebbuvárunk jelenleg betörészeti műszótáron dolgozik, mely összes műszavainkat *betörrenében* fogja tartalmazni. Az akadémia költségén szándékozik kiadni azonképen, hogy az akadémia pénztárából kifogja a szükséges összeget.

(A Kálvintérről.) E téren a város most szökökutató. A szökö-utak létesítése hasznosabb volna.

(A Rókus-kórházban) a tanév elején zsebézeti klinikát fognak berendezni. Ideje is már; mert a kellő készütség nélkül működő tolvajok száma rég fölös. A míg a *csaszármészésre* magára fölvergőhétmének az ifjak, addig miniszterzsebmetszéssel foglalkoznak.

(Munkácsy) legújabb képe az »Európa elrablataása Jupiter által.« Hajh, a ki annak a czinkostársra lehetett volna!

(Disztolvaji oklevelek) készültek el az imént oly nemtolvajok számára, kik passiv közreműködésök által céljainkat sikeresen előmozdították.

(A Köztelken) megnyílt gyümölcskiállítás főremeke egy óriási *lopótök*, mely a lopótökéletességnek csakugyan netovábbja. Termesztette *Haranja* Ferencz mezei orgazda.

(Sajtóhiba.) Tegnap számunkba értelemzavaró sajtóhiba siklott be. Egy helyen ugyanis »szivárvány« szó fordul elő. Természetes, hogy az »zsványvár« akar lenni.

(Uj regény.) »A megfoghatatlan«, regény a tolvajvilágból, írta *Fogmeghy Zsandárius*. Minthogy a hőst elfogni nem sikerül, olvasóink bizonyára tetszéssel fogadhatják.

Gazdasági szemle.

A künző termés kartársainkat is bár új tevékenységre sarkalná. Ha megmondjuk, hogy Lónyay gróf az idén fél milliónál többet vett be s még sincsen kirabolva, ezt botránynak kell minősítenünk. Bankjaink és takarékpénztáraink pénzálása is igen kedvező. Rajta tehát! Most vagy soha! Ha körülnézünk és annyi zsebben még benne látjuk az órát, a szégyen érzete fog el. Tennünk kell valamit! Előre kartársak, mert a pénz nem várokozik, hanem minden medio és ultimo kiviszi egy részét külföldre. Csak nevetek sorolunk föl! Schossberger, Wahrmann, Hatvani Deutsch, Lévy, ... kell-e több? Sapientia sat—öbbi.

Egyiptomi calembourg.

Lesseps. Fenség!... Azt nem engedhetjük. A Jcsa-
torna, melyet annyi áldozattal...

Khédive. (kétségbe esve.) *Lesseps* ¹⁾ moi! Vous
me faites *Suez* ²⁾ avec Votre canal! ³⁾

!!„A lesakterozott agyar“!!

— Véres eset az állatkertben. —

(A „Függetlenség“ nyomán.)

* **Budapest, Városerdő, Állatkert.** (Saját külön vakond-
unktól.) *Szept. 5.* Iszonyu rémtettnek jutottak a nyo-
mába. Alit, a derék elefántot, **megcsonkították.** Még
nincs kiderítve, de majdnem teljesen bizonyos, hogy a
tettesek **zsidók voltak.** Nem tűrhették, hogy e kiváló
egyénség teljes épségnek örvendjen. Erőszakkal tették
meg zsidónak! Az állatkert **többi lakossága közt
roppant nagy az ingerültség.**

* **Állatkert, szept. 5.** Most hallom, hogy nem a farka
volt. Agyarait, az ő nagyra hivatott agyarait fűrészelték le
hogy eladják! Lesz belőle biliárdgolyó, fésű, levél-
simitó, sakkfigura. Az operáció az »Egyetértés« külön
Thatortéján ment végbe d. u. 4 ó. 19 p. 21 mp. Hely-
színe a **zsinagógaszertü** zsiráfház volt. Serák urat, az
állatkert igazgatóját, a Kagal megvesztegette. Jövő táy-

¹⁾ Laissez. — ²⁾ Suer. — ³⁾ Hagyjon el! Ön megiz-
zaszt a csatornájával!

iratomban **szenzációs hirt** fogok közölhetni, ami
még most a körülmények miatt lehetetlen.

* **Állatkert, szept. 5.** A tettesek megkerültek. Egy
rabbinus **fűrészsel** hajtotta végre a besztialis műtétet.
A boldogtalan áldozatot megközték s a legraffináltabb
módon fosztották meg disztől. Gyanum alapos: **zsidó
rituális rablógyilkosság** forog fenn. Ali agyaraiból
nem prófán biliárdgolyót fognak esztergálozni, sem levél-
simitót, sem fésűt, sem sakkfigurát — hanem **chalev,**
azaz **sakterkés nyelét!**

* **Állatkert, szept. 5.** Ma a városerdei flotta parancs-
nokának legényei az ottani tó nádasából egy **ál-agyarat**
halásztak ki. Legott kiderült, hogy **ökörzarv** s nem
elefánt agyar. A **lesakterozott agyarak eltűntek!**
Az izgatottság nőttön nő! Estére **meglepő rész-
leteket** reménylek közölhetni.

* **Állatkert, szept. 5.** Az ügy nagyon bonyolódik.
Ép most érkezett meg omnibuson a **királyi főügyész**
egész családjával. A megcsonkított állat börtönét **ezeren
állják körül.**

* **Állatkert, szept. 5.** Serák az állatkert igazgatója,
mindent makacsul tagad. Őt nem bérelte föl a
Kagal. Bekisérték. Egyelőre, látszólagos nyájassággal, a
sörházba. Onnan a Hangliba, a dunaparti kioszkba viszik.
Pauler, fagylaltozást szinelve, szemmel tartja Serákot.
Mellette teázni látszik Jekelfalussy. Thaisz virágáros
leánya costumejében, mindig körülötte van. Pinczérnek
öltözött drabantok futnak őrt mellette.

Elégtétellel konstatáljuk, hogy ez egyszer nem
szundikált az igazság. Pauler ismeri kötelességét. S bár
Serákról, amiben eddigelé úgy sem kételkedtünk, utóbb
kiderült, hogy voltaképp zsidó s hogy igazi neve **Chaji m
Scherhackl:** reméljük, hogy az Alliance Israélite s
a Kagal nem fogja megtompítani a magyar Themis mér-
legét, melyben ugyis már mintha a zsidópénzen szerzett
koncz pörkölnének a megnyuzott emberi jog zsirjában.
Ne mondassák ellenségeink, hogy nálunk fogadott sza-
kácsnév aljasodott le Themis s hogy fölszentelt serpe-
nyőjét bográcssá avatta a Kagal titkos hatalma.

A s erk.

Apró hírek.

Ω **A tanfelügyelők** diszalbumot nyújtanak át Tré-
fortnak, mely arczképeiket tartalmazza. A miniszter hir
szerint sokszoroztatni fogja a fotográfiákat és megküldi
az illető iskoláknak, hogy legalább in effigie lássák néha
szeretett tanfelügyelgőiket.

♀ **Hófehér jellemű** embert kívántak az eszlári
vizsgálatához. Kozma tehát *Havast* küldötte.

⊕ **Tréfort** hir szerint azt a megjegyzést tette Fodor
emlékiratára, hogy bizon nagy baj, hogy a kicsinyek
elhálnak; de talán még nagyobb baj, hogy a felnőttek se
tudnak *naggyá* nőni.

∞ **Harmincz fogorvos** folyamodott az állatkert
igazgatóságához, hogy tegyék meg őket »Ali udvari fog-
orvosának.«

MOKÁNY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

Snasz!

Mikor mán cigány is üti a jordányt, de még annál is alacsonyabb: az uság író — akkó nékóm se maradás, se tartomány! Mőhetnékóm van.

Mer a meddétig uri passzióval kobakon legyintek egy-egy Mózsit, de azzal édesitem meg neki az ajvajveszélkésit, hogy fére hódítom tülle a törvényes jebuzelláját: addétiég sportos a mulatóság. De mögnyuzni, ez pöczérnek való unterhaltung. Oszt a lehántott irháját arra se hasznáni, hogy

aszondom: cserzek belülle taplónak való zsidó bürt, meggyujtani velle egy jordánytalan világ békepipáját — ezt nem cselekenni, élhételenség.

Én dezavujállom az egész hecczöt, nem magyar-nak való jaz!

Köp az ien velágra! Menek!

A vérön szörzött ősi földbű jaz a háromszáz negyven holdacska kihányta a zsirját. A Magatolja Dávid lejóvasta az árát a markomba. Ugy mögböcsütem, hogy a küszöbig eresztettem, ott átul is vettem tülle az apró pizt és aszondtam neki:

»Hajja-é Dávid, csak annyit mondok én magának: ha visszagyüvök, oszt még elő nem teremtette az Észtert, akkó én a maga Zálját úgy eltüntetőm, hogy a Rothschild 100,000 flórest fog a fejemre kitüzni. Ha megkapja a lénungot, hát osztozunk!«

Elfanyalodott rá a szája és oan betegen mosojgott velle, hogy tavaj sirásnak is bejillett vóna.

Má most neki jaz európai czibilizácziójának! Meg-ehültem rá nagyon. A bajor határszélég meg se jállottam. Hallom hát az a Párfifált! Hogyan inekűnek benne, azt még nem tom. Csak az az egy bizonyos, hogy nem csön-des a muzsikája. Mer csak az a kóta, aki az én blatto-mon van!

Hadd is szójjék hát abban a kupéban ott az nimet grániczon!

Az állatkertből.

— Nyilatkozat. —

zon részben tájékoztatlanságból, részben rossz akaratu ferdítésből eredt közlemény folytán, a mely egyik-másik lapban az állatkerti elefántot illetőleg megjelent, a következőket jegyzem meg:

1. Ali olyan elefánt, aki agyarakkal bir. A tudósító nem képzelheti, mi mindenre nem képes egy elefánt. Némelykor az elefánt ös z t ö n s z e r ü l e g böszül neki,

s ilyenkor kutya neki bármely kőkerítés. Ali nem közön-séges állat. Látta a t. tudósító ur Jumbot? Én láttam. Az »Illustrated«-ben. Jumbo nem Ali, pedig egyiknek sincs agyara.

2. Azt állítja a tudósító ur, hogy az agyar az operáció után vérzett. Már kérem, nem ismerem a világon zoologust — pedig Kriesch-sel per tu vagyok — a ki kívülről pontosan meghatározhatná, miért vérzik az agyar ha megvágják. Az elővigyázati rendszabályokban nem volt hiba, mert én a véredényeket jó előre megdrótoztattam.

3. Ami a megkötozést és kiméletlen elbánást illeti, szeretném igen t. tudósító urat Alimmel szembesíteni. Könnyü egy szegény állatkerti igazgatóval henczegni; bezzeg Ali nem hagy kifogni magán. Én lettem volna a kötözni való bolond, ha meg nem kötöztettem volna. A kiméletlen elbánás merő rágalom. Az örök tanuim, hogy Alinak az operáció előtt tüzes csatadalokat daloltattam, hogy bátorságát növeljem; saját kulacsomból kínáltam meg egy kis sziverősítővel, melynek ereje, hogy b. ormányába ne szálljon: utóbb lágy fehér czipót nyujtottam neki.

Különbön jobban tennék a tudósítók, ha nem agyarkodnának rám, mert lefürészeltetem, mihelyest ide teszik lábukat a dominiumomba. De külböndolgot is cseleked-nének, ha ily rossz akaratu rágalmak helyett délelőtti óráikat arra használnák fel, hogy egy nagy táblát hordoz-nának a hátukon, ezzel a felirattal:

!!! Állatkert!!!

Nyitva egész nap.

Belépti díj 20 kr. Gyermeknek felet fizetik.

SERÁK KÁROLY
igazgató.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Összevesztek az eszlári komizárius meg a prókátor. Nem tekintve az izgalmas ügyet, ki állit-hatja, hogy ha ilyen két individuum összekerül, hogy a csend biztos?

(Schwach, wüe unsöre Pölüszeu!)

— Kérdem, van-e nagyobb két ellenség: mint az anti-szemiták kongressusa és a XIX. század progressusa? (Eun Leutartükel ün szweu Worten!)

— Mikor Tisza Kálmán Ostendébe ment, bátran szólhatott a költővel:

„Ha visszatérek, boldogulva, »Hon«,
Hadd lássak jobbakat hasábidon!«

Most visszatér és máris: él »Nemzet« e hazán! (Cum grano salüs!)

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Együtt bomlottunk Dákó Pistával a kecskeméti-utczai kis Zsófi szobaciczus után. »Véletlenül« egyszerre találtunk nála vizittelni. »Pajtás, ez kabinet-kérdés, egyikünknek pusztulni kell!« mondja a Pista. »Nem úgy fiu — szólok vissza — tárcza-kérdés ez!«

— Szörnyen korcsosul a jogonc-z-náció. Balesztósz lesz nemsokára juristáskodni. Látom már, hogy le kell tennem a szigorlatokat.

— Így még azt is megérem, hogy a zálogházban megbámulják a jogonc-zot, az universitásban meg lovas rendőrök ágnak majd, hogy fentartsák a rendet a nagy t o l o n g á s n a k miatta.

— Viszünk bizalmi feliratot a Szabó redaktornak. Consequensnek illik lenni. Mert hát mi vertük be a Jókai ablakait.

— A Szt. István-napi népmuri óta nincs nyugtom. Az egyszer cserben hagyott a régi ándungom. Nem ismerkedtem meg előbb a Székely Kornélkával. Pedig de elkelt volna árva bugyillárisomnak az a di-j-karperecz holmi szerelmi szuvenirnak! Azt mondják, aranyból van, meg gyémánt is van benne. Jesszusom!

— Röstellek az univerzitásba menni, amnyi ott már a gyerekek. Még rossz hirbe jövök. Azt hiszik, én vagyok az apjuk.

— Ha valódi pópista univerzitásnak volnék a polgára, rég egyházi átokkal vertek volna meg az abszenciáimért.

IDEKÉI TROMBITA.

— Színészet Egerben. —

Egernek állandó színháza van — fából. Erősen remélik, hogy nemsokára a fából, ha egyebütt vaskarika, itt kö-épület lesz.

Addig azonban sok víz folyik le még az Eger patakán és a tanácsteremben.

Hanem a spekuláció szerényen viseli magát és a hazafiságot megillető jutalomnak, a babérnak, csak felét, t. i. a bért kívánja.

Elismerés illeti a valódi művészet, a dráma és vígjáték papnőit, kiknek megkapó játékában gyakran visszafojtott lélekzettel gyönyörködik a közönség — még a karzatról is el megy a száj — hogy aztán egy óriási tapsviharban a nézők a meglegedésüket jelensék le. (Ugy-é, hogy mi is tudunk elmések lenni?)

A férfiszereplők természetesen szintén nagy emberek. Ha néha némelyikük egy pohár bort ránt is le a torkán (amitől a

hang elveszti ércy csengését) de van köztük egy olyan csatár, aki győző marad minden ellenséggel (értsd: szereppel) szemközt.

Hanem a közönség pártfogása nagyobb is lehetne. Tudom ugyan, hogy Krecsányi nem ígért magának aranyhegyet, mikor ide jött: de ilyen bevételek mellett nemcsak somlóira nem telik, hanem egy lőrére sem. (Mert van ám az is itten.)

Az előadások összevágók. Némelykor még a közönséget is összevágják. Csak arra kívánjuk egyik-másik, a karzat gyönyörködtetésére bukfenchező halhatatlant figyelmeztetni, hogy cigánykerekeket hányni lehet ügyesség, de nem művészet. Láttá bár a karzat ezt szívesen, a földszint megbotránkozott benne.

Mulatságos intermezzókban sincs hiány. Mikor a »Cornevilli harangokat« emlegetik, megszólal az egri székesegyház nagy harangja a szinkör fölött, úgy, hogy a gyenge hangu Serpolette éneklését csak látja az ember, de nem hallja.

Erről jut eszembe, hogy az »Eger« bírálója is csak látja az éneket, mint aki nagyot hallásban szenved. Mert szórul-szóra ezt írja: »A kar összevágó éneket csak emelik a csinos kóristanói jelenségek.« (Harsogó szépségben lehet részök. A szerk.)

Legmulatságosabb darab volt eddig a »Nagyás hóbertja.« Sok ember különösen ráismert abban a — szomszédjára. S még több asszony a szomszédnéjára. Én mintha pirulni láttam volna előttem azt a félig gyalult fa-lóczát, mely a színlapon támlásszék névvel büszkélkedik.

»Sergius Panin« is szerzett egy derült pillanatot a közönségnek. Midőn Jeanne-nak az esküvő előtt el kell válnia a hercegtől: kétségbeesett szerelmében átkarolja ezt és fekete kabátjába rejti el síró arcát. És ime: a szent Veronika csodája, midőn kendőjével az Üdvözítő verejtékét letörölve a Jézus képe rajta maradt, új kiadást ért. Jeanne arcáról t. i. a rizspor emlékül a hercegz kebelén maradt. Csak valljuk be, hogy érseki városban már jobban nem lehet szolgálni a hívó kedélyt.

Minthogy Krecsányi nem adta elő: tehát eljátszotta a közönség a »Furesa háborút.« A primadonna ugyanis azt a nagy hibát követte el születése alkalmával, hogy nem katólika lánykának jött a világra.

Megbocsáthatlan bűn egy érseki városban. (Majd ha bibornoki város lesz, akkor talán itt is szebb nap fog haynalodni Hebron rózsáira.)

A mi helybeli Lessingünk először Krecsányinéval próbált szerencsét. Megtette az operette talpkövének, ki nélkül nem is lehet operettet előadni. Krecsányiné pedig megtette vele azt a stikket, hogy egyetlen operettben sem lépett föl.

Keresett másikat. Megírta, hogy választottja »tétőtől talpig a báj és kellem nagymérvű szépségében uszott.« (Kár, hogy ehhez mért uszónadrágban nem jelent meg!)

Cservári k. a.-nak pedig sem a hangját, sem a játékát nem vehetvén kifogás alá, lerántja a — ruháját.

No persze csak úgy papirosan.

Mert mégis csak hunczut a . . . ! A ki t. i. legtöbbször teszi bámulócá a nemes publikumot, az most is németh.

Apród.

— Apró förmetke. —

A »Förmedvények Lapja«-ban B. Mócsi úr a következő csodabogarat eresztí világgá :

»Ha az Istóczy-Wahrmann úgy véres kimenetelű, egészen más következményeket vont volna maga után. Ezekről jobb most már nem is szólni. *Minék bolygatni egy sebet, mely nem is ütett?*«

Bizony, az olyan »nem is ütett« sebek a bolygatása épen olyan nehéz, mint annak a megértése, hogy: »a nemzet igazságérzete felháborodott és sujtó karját felemelte a régi előítéleteken nyargaló lovagiasság penészes spadasszinjai ellen.«

— Egy fővárosi divatlap szerkesztői postájából. —

Egy fiatal asszonynak. Ha kedves férje unatkozik kis felélege társaságában, az bizony nagy baj!! Én is nyilváníthatom nézetemet s mondhatom, hogy azon férfi, a ki egy fiatal menyecskét el tud hagyni a kávéház élvezeteiért, az megérdemli, hogy neje is szerezzon valami mulattatót, ki majd nem unja el magát a kegyed társaságában. — Ha a férfi nem is szereti nejét, azt azért mégsem tűri, hogy nejének legyen szórakoztatója, s legyen egy oly egyén, kinek társaságában jobban érzi magát, mint az övében! Igen, ő ezt nem tűri, mert sérti hiúságát az, hogy ő mellette még mást is észrevesznek! Ezen ok lehet, hogy majd otthon tartja, s ha igen, akkor a kegyed célja el lesz érve!!

— Egy magyar tanító jelentése. —

(Trefort Á. okt. ügyi min. ur ő exjának.)

Iskolaszék Kalocsán.

Tekintetes Mármaros Királyi tanfelügyelő Urnak!

A legújabb értelmében rendeletek az bátorodom Mély Tisztelettel jelenteni

Tekintetes Máramaros megye királyi Tan felügyelő Méltóságos Ur!

Az jelentés kolocsalázi község semmi rend nem tartott a gyermekeket az iskolába nem köldék a tűzifa iskola haz nem haznak a iskola házad ugy tartték bivő Szítár Vászily mit sem

Ennél fog kérje kalocsa lázi Iskolaszék mind redeletek más kép utósítani a bírót és előljároságot

A több izben felszólította még sem a bíró nem telyessétte pontakat kelt K lázon 1878 hó 12 November napján.

M. J.

k lazi nép tanító

— Mi nemzetségi lehet? —

Czím: Sz. János, dirész fárrosba Rózsa ugycsza Házsám 109. aijtózám 3. pudapest. 21. Áprilisba.

Irtam Egy Lefel Az Én Szülleim Nek. dísz leg És csókólóm. Az Én Kettes jó Szüleim Kerleg Szépen Mert Nem Kűcsz Nekem Legkaláp egy Lefelet Hanem Mást Kűtthegeycz, Legalápp

Eszt dégy Negem a Szifet ség Édes jó agyám és jó anyán dísztelem escsólom Mosst Mégkinnt Kűltöm firhamkok Négket Nagygyon decszennek Nikkig légy ojljan Szifessen Méginnt forrhangok Buczolni Kűlteni.

Sz. Károlin.

Kűltöt Magsz dsönféltnek Im göngyöss jégysz Kanczt Mítti forhan Meinné Kleitér csiken fén du filszit Lipe Muter per poszt.

— Egy védbeszédből. —

— Tartották egy boldogtalan leány mellett, ki szégyenét a kutba akarta ölni. —

Testvérünk fájdalom mielőtt szerelemteljes, vénusi lángoló forrásából elandalodva merítették, mézharmat fogékony csapjainak, merengve altató de egyszersmind cédruusi éltet adó szikrázó párázatát, merév ösztönü ideál kutágas potentiajává elevált s édes gyökérből faragott rózsás gém homoru végén kifolyó villanytej édességével egyesíthette volna, mint tisztességben virágozott, szende hajadon, forró vágyainak, még forróbb ösztönét lelkesedett indulataiba fojtva, a halál lakomáján szűzies bokrétként tisztelegő jobb életre szenderült, minélfogva ugy tekintetik, mintha nem is élt volna.

— Ki írta ezt? —

A névtelenség köpönyegébe bujt suba alatt füge mutatásnak tehetetlen vergődésére alig adhatunk csattanósabb feleletet, mintha a népkedély, tehát a közvélemény nyilatkozásává lélelünk azokra, s azért nyomtatjuk le az eszlári népdalokat.

Husz. Amint látja, mégis, hasznát vettük. — Hxy. Sosem értettük, mért nem vettük öntől az ismeretes meteorológiai üzenetét, hogy »befellegzett.« Monokles Baden-Badenben van még. Várjuk tőle a »Lehetőtlenségek« sikereinek leírását; s amint ismerjük, a szépségi versenyben nyertes Székely Nellikére is rá fog térni nyaktörő szövegrészei közt. A két pótlomány szerkesztését a »Csu tenné!« naptárhoz kérjük hozzámérni, mert oda szánjuk. 1000 üdv! — Pancsovanszki. Nem ugy verik a zulut! — R. E. A hadmentességi adónak van alapja; de a tolvajmentességi adónak nem volna. Fizetnénk, de azért bátorságban nem volnánk. Szapáry praktikus és méltányos ember. — Hngrs. Veszedelmes. Megpróbáljuk. — Jogász. Az első jó. De már azt rég olvastuk a »Spitzig Iczig naptárában.« — K. S. Csak eresse meg bátran. Talán terem hozzá kép is. A jutalom csak a menyben van. Újévtől kezdve azonban a »blatt« megindulhat. — Sakterfi. Nem értettük. — Cs. P. Ha nyomtatásban jelent volna meg, hozzánk tartoznék. Az kellene még csak, hogy minden privatum kinyögött versnek is helyet adjunk! A megjelentekből is már egy kazallal égettünk el. — F. A. Ön azt a lapot »Fületlenségnek« nevezi? Mi ellenkező véleményen vagyunk. Meg aztán: lepedőnyi bőségű a küldeménye. — B. F. Be vannak sorozva. Folytassa. — S. P. Majd többbedmagával. — R. H. Az adoma jó. — Bögész. Gazdag a tarlaja. Kővérebb szemeket várunk. — H. M. Majd az interregens megérkeztekor tisztába hozzuk. — K. A. Azt, hogy a szent istvánnapi ünnepi programra értelmében szépség csak homi versenyezhetett, míg a számárvenseny a birodalom két feléből jelentkezhettek concurensek, csak oda magyarázhatjuk, hogy a rendezők megelégtették a szépeket, de a szamarakkal nem érték be.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.